

Diskussionen lidt udenfor rimelige Rammer. Vil det ærede Medlem virkelig offentlig insinuere, at der er indskrevet noget andet i Finansudvalgets Protokol end det, der er læst op for de Herrer? Jeg henstiller dette til hans Overvejelse. Er det det ærede Medlems Skik at løbe om med Koncepter i Lommen i Aarevis, efter at den Sag er vedtagen, som de Beslutninger angaa, der ere affattede i Overensstemmelse med Koncepten? Det er ikke min.

Det, der staar i Finansudvalgets Protokol, er ordret det, der er oplæst, og det var til denne Oplæsning, at det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) ønskede en Tilføjelse, og der har det ærede Medlem for Nørresundby (Jensen-Sønderup) fuldkommen Ret, at man kan ikke gøre Tilføjelser til noget, der ikke er i Forvejen. Tilføjelsen findes ikke i Protokollen, fordi Protokolltilførselen er gjort efter Koncepten, men Tilføjelsen, som jeg havde i min Erindring, blev gjort i selve Skrivelsen til Ministeren, men det er ikke det, det drejer sig om, at den nøjagtige Ordlyd findes i Protokollen, naar blot Protokollens Indhold dækker Beslutningens Indhold. Saaledes er Praksis i Finansudvalget, og som Tilfældet er her, ere vi endogsaa i det heldige Tilfælde, at Protokollens Indhold dækker Ordlyden af Skrivelsen, undtagen at der staar „Finansministeren“ i Protokollen, medens der staar „Ekscellence“ i Skrivelsen.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds siger, at jeg har ikke Ret til at gaa op og forandre i Skrivelsen. Jo, jeg har den Ret, der ligger i Forholdets Natur. Det ærede Medlem for Kalundborg siger: Jeg ønsker en Tilføjelse. Jeg svarer ham: Der er intet til Hinder derfor; der er ingen, der gør Indsigelse, saa er ogsaa det vedtaget, og jeg har ikke overskredet min Kompetence i nogen som helst Henseende.

Jeg siger til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg): Her er ikke Tale om, at Finansudvalget har spillet Overrigsdag, her er Tale om, at Finansministeren har ønsket denne Sag afgjort paa en saadan Maade, som er Rigsdagen værdig i Forhold til den Opgave. Finansministeren har stillet sig netop fordi det her gjaldt om at tilvejebringe en Hædersgave til de gamle, der have voyet Livet for Fædrelandet, da Faren truede. Det ønskede Finansministeren ligesom vi at forberede paa den Maade, at man sikrede sig Gruppernes Tilslutning gennem Finansudvalgets Re-

præsentanter, og det fortjener Finansministeren Tak for, og jeg tror, at Finansudvalget har handlet ret i at behandle Sagen paa den Maade, som sket er. At de Herrer ere komne i Strid med sig selv indbyrdes indenfor deres Gruppe, er en anden Sag, og der har jo aabenbart gjort sig en anden Stemning gældende, efter at de Herrer have givet deres Tilslutning — thi den have de givet ved stiltiende at lade Protokolltilførselen foregaa, som sket er —, derom have vi Vidnesbyrd nok, og de Herrer have ikke benægtet det; i Virkeligheden have de ikke benægtet, at de have hørt Koncepten oplæse. Nu er der kun tilbage, at jeg skulde have forfalsket Protokollen. Jeg haaber at være fri for den Insinuation.

Saa spørger det ærede Medlem for Odense (Marott), om Beslutningen er indført den Dag, den blev taget. Ja, Beslutningen og Protokolltilførselen er sket den samme Dag. Protokollen sluttes hver eneste Dag og underskrives af mig den næste Dags Morgén. Det er Regelen, og saaledes er det ogsaa sket i dette Tilfælde.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) sagde som Bevis paa, hvorledes Regeringen benytter Finansudvalget, at Regeringen havde søgt at liste sig ind og binde Finansudvalgets forskellige Partier til at gennemføre Bevillingen til „Dannebrog“. Det er slet ikke sandt. Det, som er sket, er ganske simpelt, og det er det samme, som sker hver Gang, Regeringen henvender sig til Finansudvalget, at Regeringen har spurgt Finansudvalget, i hvilket der er Repræsentanter for alle Grupper, om man fra alle Sider var enig om, at denne Bevilling kunde afholdes paa forventet Tillægsbevilling, og da man havde faaet Svar fra nogle af Grupperne, at det ikke kunde lade sig gøre, har Regeringen loyalt forelagt Forslaget her til almindelig Diskussion. Jeg har ogsaa henvendt mig til Finansudvalget, men jeg har faaet det Tilsagn, at man fra alle Sider i Finansudvalget var enig med mig om at støtte Forslaget, og nu falde de Herrer mig i Ryggen!

Det er jo overhovedet Sandheden, som Finansudvalgets højtærede Formand siger, at naar Regeringen gaar til Finansudvalget, er det aldeles ikke for at liste eller binde, men fordi man i Finansudvalget har et Sted, hvor man i samme Stue kan finde Repræsentanter for alle Partier og i Regelen ledende Mænd for alle Partier, og